

Edebiyat Defteri

Nahil BOZTEPE -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Ağustos 2023 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BİR GECE ŞİİRİ

#BİR #GECE #ŞİİRİ

Dün gece, nedense asıldı yüzüm,
Bir anda dünyamın, ay'ı karardı.
Çok uzak yerlere, takıldı gözüm,
Bilmem ki, orada kimi arardı.

Bu gecem, bir yıla tam denk olmuştu
Ve ben nedenini, bilemiyordum.
Bağımda ki güller bir,bir solmuştu,
İstesem de artık, güleliyordum.

Kalbimi titreten bir rezil soğuk,
Rüzgâr gibi, bedenimde eserken.
Ağladı içimde inleyen çocuk,
Umudundan; umudunu keserken.

Annemin hıçkırık sesi zihnimde,
Yankılandı o an, bitirdi beni.
Yer sarsıldı, gök yırtıldı beynimde,
Sanki kıyamete, getirdi beni.

Boztepe'yim gönülümde ki denizin,
Hüznü gelip sahilime vururken,
Derler niçin sararıyor benizin?
Çaresizim çirkin yüzüm kururken. [/italik] [alt_cizgi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1426680/bir-gece-siiri.html>

HÜZÜN GECESİ

Beni bir başıma bırakan yarım,
Sen gittikten beri, tatsız tuzsuzum.
Bir bülbül misali artarken zarım,
Bu figan yüzünden çok huzursuzum.

Sevda dedin güldün, niçin kandırdın?
Sahte gülüşlere sen inandırdın,
Kor ateşe attın, yaktın yandırdın,
Şu harap dünyada bil ki mutsuzum.

Ruhuma eziyet eder hasretin,
Pençeler kalbimi dider hasretin,
Akşam gelir,sabah gider hasretin,
Gözlerim sızlıyor pek uykusuzum.

Bu rezil sevdanın yokmuş vuslatı,
Küflendi mi kalbin, taşlardan katı,
Zehir ettin bana sen bu hayatı,
Gurbet ellerinde şimdi yurtsuzum.

Kapattın yolumu gelen her yönden,
Vazgeçtim sevdandan, vazgeçtim senden,
Var git şimdi, durma uzaklaş benden!
Gel diyersem sana ben namussuzum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1429264/huzun-gecesi.html>

SOSYAL MEDYA KIZINA (TERS ÖĞÜT)

SOSYAL MEDYA KIZINA

Ey türbanı süs diye giyinen nazlı bacı,
Sen moda uydun ya, sana aferin derler,
Tesettürü rezil et sakına duyma acı(!)
Züppe olan abiler seni böyle severler.

Fondötenle yüzünü her gün yaptır pedikür,
Dudağını boyala, tırnağına oje sür,
Kimseyi örnek alma böyle olursun özgür(!)
Bak Medeniyet bu diyip seni baya överler.

Türbanlıyım diyerek tak başına taçını,
Sosyal medyada göster kahkülünü saçını,
Bol,bol Canlı yayını aç, kıvır salla k****(!)
Tüm zavaklar toplanır seni seyir ederler.

Binlerce erkek gelir sana yorum yazarlar,
Doya, doya bakarlar; ara, sıra sızarlar,
Senden twerk isterler bakıp, bakıp azarlar,
Hoşlarına gidersen, epeyce iç çekerler.

Bir de deyyus kocanı çağır gelsin yanına,
Onca gözün önünde, öpücük versin sana,
Ne şerefli bir adam(!) Helal olsun kocana,
Sizlere çok yollanır, güller,kalpler, şekerler.

...

Aman bacım inanma, söylenen bu sözlere,
Sen nazlı bir insansın, görünme kem gözlere,
Sakına kulak verme, boynuzsuz öküzlere,
Onlar seni medyada rezil etmek isterler.

Elinden hiç bırakma Ar, edep, iffetini,
Senin şanın islâm'da hep koru ziyetini,
Medya denen keneftede, arama şöhretini.
Yarın mahşer gününde değerini verirler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1429746/sosyal-medya-kizina-ters-ogut.html>

İNKİSAR-I-ŞİİR

Sevdiğim kulak ver şu boğuk sese,
Bu benim gönlümün, velvalasıdır.
Sevda dedin daldın sen bir hevese,
O heves, o kalbin, evvelasıdır.

Bir yalan sevdayı, kalbime koydun,
Paslı burgu oldun, beynimi oydun,
Tez bitti hevesin, sevmeye doydun,
Senin özün aşkın cühelasıdır.

Ben şimdi sevdadan, bir hayli dûrum,
Yıllar oldu benim, yoktur huzurum,
Derbederim artık, aşk-ı mehurum,
Sürgün ömrüm, aşkın budalasıdır.

An olur ben seni, bazen özlerim,
An olur dilimde, söner közlerim,
An olur yaş ile, dolar gözlerim,
Göz yaşım, derdimin tek cilasıdır.

Ruhumda eserken buz gibi yeller,
Kapatır zihnimi, simsiyah tüller,
Sensiz renksiz olan şu gurbet eller,
İssiz hayatımın, bir belasıdır.

Sen seven gönlünü edemedin şad,
Tırmalar içimi, bu aşk-ı berbad,
Bülbüller bağlarda ederken feryad,
Meğerse bağbanın, mevt selâsıdır.

Boztepe hicranla, edildim heder,
Her akşam, her sabah içimi dider,
Gitti...! Ondan artık alamam haber,
Bu firkat sevdamin kerbelasıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1429980/inkisar-i-siir.html>

BAŞAK CENGİZ'İN ŞİİRİ

BAŞAK CENGİZ'İN ŞİİRİ

Nur yüzlü Başak Cengiz henüz gençlik çağında,
Bir cani tarafından vahşice öldürüldü.
Ta ruhumda hissettim ürperdim çılgılığında,
Sanki açık yarama tuz biberler sürüldü.

Haberlerde izledim yer yüzünde bir peri,
Samuray kılıcıyla saldırıya uğramış.
Çirkin yüzlü nasipsiz vicdandan yoksun biri,
Arkasından vurarak, diri diri doğramış.

Ciğerlerim sızladı gözlerime yaş doldu,
Kalbimden kan süzüldü sanki de hayat durdu.
Bir an gözüm karardı gündüz güneş kayboldu,
Dünya bir çöle döndü gülşenler boyun burdu.

Annesinin feryadı içime pek dokundu,
Sarıldı bir tabuta sarıldı Başak'ına.
İçimdeki dünyadan bir kaç selâ okundu,
Hayaller yarım kaldı elinde soldu kına.

Nişanlısı hıçkırıldı çocuk gibi ağladı,
"Güneşim soldu" dedi göz yaşları akarken.
Bir kaç defa iç çekti içerimi dağladı,
Başak'ım gitme dedi ağdını yakarken.

Gel Boztepe gel hele,gel de yaz hâlimizi!
Bizi anlat şiirle, bizi unutma sakın!
Gayri derman yok bize kırdılar elimizi
Acısı asla gitmez kalbimizde Başak'ın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430233/basak-cengiz-in-siiri.html>

ALEYNA'NIN ŞİİRİ

Kalbimde bir sız var, kimsenin bilmediği,
Derdimi açyorum, haydi dostlar toplanın!
Bu bir sevda masalı yüzümün gülmedigđi,
Hikayesi başlıyor, nur yüzlü Aleyna'nın.

Yurdum yuvam garipti, gurbet elde yaşadım,
Bende her insan gibi, hep rizkıma koşardım,
Gündüzlerim zulümdü, gece dolup taşardım,
Hiç bir anlamı yoktu, rezil olan dünyanın.

Asla çiçek açmazdı, haraptı gönül bağım,
Dört mevsim hep kar ile, kaplıydı gönül dağım,
Her gece üzerime, fökerdi yalnızlığım,
Mağlubu ben olmuştum, bitmeyen bu kavganın.

Sonra onu tanıdım, soğuk bir kış akşamı,
Bir merhaba lafzıyla, aydınlattı dünyami,
Tath dilli biriydi, bende sildi her gami,
Sanki bana dediler; Al işte bu dermanın.

Güneş doğmuştu artık, çiçekler yeşermişti,
Biten her bir umudu, bana geri vermişti,
Dertli olan yüreğim, muradına ermişti,
Artık hayranıydım ben, tatli dilli Sultan'ın.

Her gün görüyordum, güzel olan yüzünü,
Hasret ile dinlerdim, nazlı olan sözünü,
Bin bir mahçubiyetle, seyrederken gözünü,
Ne güzel tadi varmış, diyordim şu sevdanın,

Günler gelip geçerken, aylarda yol almıştı,
Güzel olan bu insan, ağır hastalanmıştı,
Cikilmaz bir girdaba, istemeden dalmıştı,
Sanki şifası yoktu, hasta olan cananın.

Her halinden belliydi, epeyce bir yorgundu,
Son zamanlarındaysa, çok konuşmaz durgundu,
Canı çok acıyordu, yüreğinden vurgundu,
Ve kendisi söyledi; Vakti geldi vedanın

Veda vakti demişti; düştü yola bir sabah,
Firkat düstü gönlüme, güneşim battı eyvah,
Kayboldu nurlu ayr'm, şimdi her yer simsiyah,
Sonucu çok ağırdı, güzel hayal kurmanın

Gitmişti uzaklara, bende gitmek istedim,
Hırçın bir hasret ile, sanki kafayı yedim,
Al canınmii ALLAH'm! Al canımı çok dedimn,
Dinmeyen bir acıyla, inliyen şu insanın.

Kor ateşler içinde, gece gündüz hep yandım,
Bir yetimin diliyle, anne der gibi andım,
Bilmem kaç kez uykumdan, sıçrayarak uyandım,
Kaç kez demek istedim; Bak ne halde kurbanın.

Gündüz güneşsiz kaldım, gömüldüm karanlığa,
O gün bu gündür dostlar , çıkmadım aydınlığa,
Simdi ise mahkamum, bir büyük yalnızlığa,
Boztepeyim tadı yok, geçmeyen şu zamanın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430640/aleyna-nin-siiri.html>

AH EDERSİN SEVDİĞİM

Yıllar geçer yüzüm gözün önüne
Geldiğinde ah edersin sevdiğim
Bakarsın maziye geçmiş gününe
Daldığında ah edersin sevdiğim

Gözlerinden hasret akar aşına
Kimsecikler bakmaz olur yaşına
Bu fani dünyada sen bir başına
Kaldığında ah edersin sevdiğim

Sanma ki sevenin yerinde durur
Bülbül gitti çaresizdir gül kurur
Hasretin sancısı kalbine vurur
Deldiğinde ah edersin sevdiğim

Bu arayış seni tarumar eder
Yokluğum kemirir bedenini dider
Boztepeyim bir gün mutlaka gider
Öldüğünde ah edersin sevdiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430799/ah-edersin-sevdigim.html>

YAŞAMAKTAN BANA BİR GINA GELDİ

Feyz-i muhabbeti, zehir ettiler,
İçimizde hüznün, lisana geldi.
Şevk ile sevdayı, tehir ettiler,
Bu dünya ne kötü zamana geldi.

Doğru olan, yalanlara sürüldü,
Gitmeyince, cahil, aptal görüldü,
Gerçeklerin defteride dürüldü,
Şimdi yanlışlara bir mana geldi.

Bütün pislikleri, bile,bile kaptılar,
Sevmenin ismini zina yaptılar,
Bir kaç pula, ilah gibi taptılar,
Taptılar da...Darbe imana geldi.

Okumadan, alim oldu insanlar,
Nefse koşup, talim oldu insanlar,
Hiç yanlış yok! Salim oldu insanlar,
Bu gibi fikirler, meydana geldi.

Tüm bu söylenenler, yanlışdır hepsi,
Beyinler çürümüş, kafalar tepsi,
Her kimin eline geçtiyse sipsi,
Bir düdük çalarak, pek fena geldi.

Konuşunca, bizi geri attılar,
Ülfet dedik, uzlete fırlattılar,
Dediler ki; bunlar dini sattılar,
Böyle diyenlere, çok sena geldi.

Bizde sustuk,tartışmaya girmedik,
Küfür yedik, yine cevap vermedik,
Herkes bilsin! Biz murada ermedik,
Yakmak için ele,tez kına geldi.

Dünya zaten zindan idi mümine,
Zindan artık, hücre oldu kimine,
Gerek yok Boztepe and'a yemine,
Yaşamaktan bana, bir gına geldi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430938/yasamaktan-bana-bir-gina-geldi.html>

MAHKUM MUSTAFA

Nice hayatlar gördüm, umutları yorulmuş,
Yine umut diyerek, hayaller hep kurulmuş.
İnsan oğludur ya bu, her an ümitle yaşar,
Yaşar ama ne fayda, kendi haline şaşar.

Dünyada her insanın, mutlaka derdi vardır,
Dünya kimine geniş, kimine de çok dardır,
Bu şiirin içinde, gizlenmiş bir öykü var,
Bu öykünün içinde, bir de garip türkü var.

Sakın hayret etmeyin, sormayın neyin nesi,
Bu renksiz bir ömürün, hayatın hikâyesi.
Hüzünlü olan gönlüm, her dem çeker cefayı,
Sizlere anlatabım, ben mahkûm Mustafa'yı.

Dosyasını bilemem, suçlumudur, suçsuz mu?
Bunca insan içinde, haksız olan bir o mu?
Birden ismi okundu, Eyy mahkûm Mustafa!
Haydi hemen hazırlan, gel yaklaş bu tarafa.

Buyrun! Burdayım dedi, dosyamı alıyorum,
Sizi fazla bekletmem, ve hemen geliyorum.
Söylediğini yaptı, hemen hazırlanmıştı,
Çift elinde su vardı, bir de dosya almıştı.

Sesi ince biriydi, taktılar kelepçeyi,
Dünyası kilitlendi,gördüm ben bu gerçeği.
Baktığımda yüzünde, çilesi okunmuştu,
Mahzun olan bu hali, içime dokunmuştu.

Sağdan soldan tutarak, girdiler çift koluna,
Sonra alıp gittiler, mahkeme salonuna.
Hissettim ki içinde, bir rüzgâr esiyordu,
Hiç bir şey demiyordu. Sadece susuyordu,

Adım adım yürüdük, artık gelmişti sona,
Bir kaç kişi uzaktan, el salladılar ona.
Bir soğuk surat ile, bir tebessüm gönderdi,
Elini kaldırmadı, başıyla selam verdi.

Bir küçük çocuk vardı, sağa sola koşardı,
Her şeyden habersizdi, neşe ile taşardı.
Arkasında bir kadın, galiba annesiydi,
Yanımda duran kişi, annesinin beyiydi.

Biraz sonra fark ettim, evladiymış bu çocuk,
Babasını görmemiş, bu yüzden epey soğuk.
Hiç bir şey demiyordu, boynu bükük kalmıştı,
Sanki burda değildi, uzaklara dalmıştı.

Biraz zaman geçmişti, bu benim kuzum dedi,
Ama beni tanımaz, bu benim sızım dedi.
Sesi bir an titredi, baktım gözü parlıyor,
Belli ki yaş dolmuştu, ortam onu darlıyor.

Bende acı his ettim, pek üzüldüm doğrusu,
Elleri kelepçeli, karşında yavrusu.
Koşup sarılmak ister, küçük yavrusuna,
Belki yıllardan beri, hasrettir kokusuna.

Bir köşeye çekildi, bakarken kuzusuna,
Mahkûmunda annesi, bakardı yavrusuna.

Bir an ismi okundu, İçerden istediler,
Mahkemesi başladı, yerini gösterdiler.

Hâl mesele çok uzun, kendini hep savundu,
Hâkim karar verince, herkes buz gibi dondu.
Mustafa'nın ümidi, yer ile yeksan oldu,
Sanki ömrü tükendi, sanki vadesi doldu.

Boztepe bu hikaye, beni çok etkiledi,
İçimden bana bir ses, buna şiir yaz dedi.
Tüm dosyalar kapandı, hesabı da görüldü,
Hükmü de belirlendi, zindanına sürüldü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446550/mahkum-mustafa.html>

Aleyna'nın Şiiri

Kalbimde bir sız var, kimsenin bilmediği,
Derdimi açyorum, haydi dostlar toplanın!
Bu bir sevda masalı yüzümün gülmediği,
Hikayesi başlıyor, nur yüzlü Aleyna'nın.

Yurdum yuvam garipti, gurbet elde yaşadım,
Bende her insan gibi, hep rızkıma koşardım,
Gündüzlerim zulümdü, gece dolup taşardım,
Hiç bir anlamı yoktu, rezil olan dünyanın.

Asla çiçek açmazdı, haraptı gönül bağım,
Dört mevsim hep kar ile, kaplıydı gönül dağım,
Her gece üzerime, çökerdi yalnızlığım,
Mağlubu ben olmuştum, bitmeyen bu kavganın.

Sonra onu tanıdım, soğuk bir kış akşamı,
Bir merhaba lafzıyla, aydınlattı dünyamı,
Tatlı dilli biriydi, bende sildi her gamı,
Sanki bana dediler; Al işte bu dermanın.

Güneş doğmuştu artık, çiçekler yeşermişti,
Biten her bir umudu, bana geri vermişti,
Dertli olan yüreğim, muradına ermişti,
Artık hayranıydım ben, tatlı dilli Sultan'ın.

Her gün görüyordum, güzel olan yüzünü,
Hasret ile dinlerdim, nazlı olan sözünü,
Bin bir mahçubiyetle, seyrederken gözünü,
Ne güzel tadı varmış, diyerdim şu sevdanın.

Günler gelip geçerken, aylarda yol almıştı,
Güzel olan bu insan, ağır hastalanmıştı,
Çıkılmaz bir girdaba, istemeden dalmıştı,
Sanki şifası yoktu, hasta olan cananın.

Her halinden belliydi, epeyce bir yorgundu,
Son zamanlarındaysa, çok konuşmaz durgundu,
Canı çok acıyordu, yüreğinden vurgundu,
Ve kendisi söyledi; Vakti geldi vedanın.

Veda vakti demişti; düştü yola bir sabah,
Firkat düştü gönlüme, güneşim battı eyvah,
Kayboldu nurlu ayr'm, şimdi her yer simsiyah,
Sonucu çok ağırdı, güzel hayal kurmanın

Gitmişti uzaklara, bende gitmek istedim,
Hırçın bir hasret ile, sanki kafayı yedim,
Al canımı ALLAH'm! Al canımı çok dedim,
Dinmeyen bir acıyla, inliyen şu insanın.

Kor ateşler içinde, gece gündüz hep yandım,
Bir yetimin diliyle, anne der gibi andım,
Bilmem kaç kez uykumdan, sıçrayarak uyandım,
Kaç kez demek istedim; Bak ne halde kurbanın.

Gündüz güneşsiz kaldım, gömüldüm karanlığa,
O gün bu gündür dostlar , çıkmadım aydınlığa,
Şimdi ise mahkamum, bir büyük yalnızlığa,
Boztepeyim tadı yok, geçmeyen şu zamanın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446713/aleyna-nin-siiri.html>

BİR TEYZE İÇİN (hastane yoğun bakım servisi)

Hasta yatağında, bir yaşlı kadın!
Sen, hangi dert ile burda sızmışsın?
Yoksa, yok mu senin, eşin; evladın,
Gönül defterine, dert mi yazmışsın?

Gözlerin, gözüme iliştiğinde,
Dudağını sıkıp, baş eğdiğinde,
Bundan yıllar önce, sen gençliğinde,
Anladım, gerçekten güzel kızmışsın...

[Dün, hastanede, Yoğun bakım servisinde gördüğüm, tatlı ve güzel olan bir teyze için o an kaleme aldım. Yaşlı iken bu kadar güzel olan birisi, gençlik yıllarında eminim daha çok güzeldi diyerek bu şiiri o teyze için o an kaleme aldım. Hissetmiş olmalı ki giderken: Kolay gelsin evladım dedi.]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470310/bir-teyze-icin-hastane-yogun-bakim-servisi.html>

Bir Ömür

Hayli cefa ile, geçti gençliğim,
Ruhumda hissettim, her eziyeti.
Gürlüyor beynimde, bütün hiç'liğim,
Hamd edip öğrendim ben sükuneti...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470486/bir-omur.html>

ÖYLE İŞTE

Sevdiğim, hıçkırıp ben çekerken iç,
Gamsızsın, elbette güzeldir gülmek.
Bir kez olsun, şöyle düşündün mü hiç,
Bilir misin, nedir, yaşarken ölmek?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470814/oyle-iste.html>

Babamın Umudu (Bir Kırık Dal)

Babamın, umudu; üç dal fidandı,
Hamdolsun, dallarım yetişti derdi.
Birisi kırıldı, kökten budandı,
İçine gömüldü; sızısı, derdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470991/babamin-umudu-bir-kirik-dal.html>

Sevgili

Bir olmaz ümidin ardına koştum,
Yüz defa, yüzüstü yere kapandım.
Kurumuş ot gibi, birden tutuştum,
Bir türlü sönmedim yıllarca yandım.

Sen ey dertsiz insan, gamsız sevgili!
Unuttun adımlı, şimdi besbelli.
Uğruna harcadım, onca emeli,
Zararı bilmezdim, kâr olur sandım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1472672/sevgili.html>

MARAŞ DEPREMİ

DEPREM

Fay hattı kırıldı, sarsıldı yerler,
Siteler yıkıldı; binalar çöktü.
Tüm yurda yayıldı acı haberler:
Yuvalar dağıldı; haneler çöktü.

Bazı limanlarda, kaktı alevler,
Bozuldu tüm sistem, bitti işlevler,
Moloz yığınınına, dönüştü evler,
Bebekler can verdi; analar çöktü.

Geniş dünyam birden olmuştu zindan,
Kar yağar başına soğuk bir yandan,
Kimisinin kolu, kopmuş omzundan,
Gelinler elinde; kınalar düştü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1473157/maras-depremi.html>

BİR ŐEYLER VAR

Bu akşam yeniden asıldı yŐzŐm,
Sevdiğim, bilirsin gamla yasım var.
Hasret ocađında tutuŐtu kŐzŐm,
Kalp deđil, beynimi dađlayasım var.

Madem ki, ufkumda dođmuyor gŐneŐ!
Madem ki, iđimde sŐnmez bu ateŐ!
Madem ki, her iŐim olmuŐ keŐmekeŐ!
O halde, karalar bađlayasım var.

HŐzŐn, yŐređimin iđine deđmiŐ,
Ruhumu karartmıŐ, boynumu eđmiŐ,
BaŐımı koyup da, yatmakta neymiŐ?
Dizinde bir ŐmŐr, ađlayasım var.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1474478/bir-seyler-var.html>

BİZLER GAMLI ŞAİRLERİZ

Bizler, gamlı şairleriz;
Şiiri sırdaş seçmişiz.
Hüzün ile yerle biriz,
Ve Kendimizden geçmişiz.

Şiirdir bizi inleten,
Her gün, bir hüzüne iten,
Zor zamanda gelip, yeten;
Her söze değer biçmişiz.

Hep çektik, gönül yasını,
Bulunca, yarin hasını,
Azap dolu, aşk tasını,
Yudumlayarak içimişiz.

Kimimiz hiç, sevilmedik,
Sevilmek nedir bilmedik.
Asla değer de görmedik;
Bizler sanki, bir piçmişiz.

Gamsızca, alındık tiye,
Demedik ki, sebep niye?
Bizziz mutlu olsun diye,
Sevgiliden vazgeçmişiz.

Boztepe mahzun özünde,
Pişti sevdanın közünde.
Muhabbetsiz yar gözünde,
Bizde, meğer bir hiçmişiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489575/bizler-gamli-sairleriz.html>

İSTANBUL SABAHİ

Sitarem, bir gecem daha bitiyor;
Şu şiiri yazdım, bu sabah erken.
Serçeler pek mahsun, gamla ötüyor;
İstanbul ufkunda, gün doğuyorken.

Henüz görünmedi, doğan güneşim,
Tutuştı içimde, sönen ateşim,
Bir yıl önce, bugün, küçük kardeşim,
Ölmüştü; sesini duyayım derken.

Hasret ile andım, onu bu sabah,
Ömrümün bir yanı, hep oldu tebah,
Çok şey aldın benden; ah ki dünya ah!
Ne kadar mutluydum, o bende varken.

Şimdi gurbet elde, boynu büküğüm,
Bir bina misalî, tümünden çöküğüm,
Ey Sitarem uyan! Yıkık, döküğüm,
Uykudasın, beni gam boğuyorken.

Uyanda, kanayan yarımı bağla!
Şefkatli sesinle, içimde çağla!
İster isen sende, benimle ağla!
Üstüme bu hüzün, hep yağıyorken...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490374/istanbul-sabahi.html>

HÜZÜNLÜ BİR AN

Sevdiğim, gördüğün bu çirkin yüzüm,
Bir zaman sen gibi, epey güleçti.
Hissederim bazen, sanki öksüzüm,
Bu yüzden yüreğim, hep hüznü seçti.

Batınca kalbime, hasret iğnesi,
Çınladı ruhumda, hiçliğin sesi,
Değerli ömrümün, bir çok senesi,
Yaşamak adına, cidden iğrençti.

Çileli başımdan, geçti çok olay,
Sönüktür güneşim, bana doğmaz ay,
Sen gibi gamsıza, gelse de kolay;
Ben gibi birine, zor bir süreçti.

Sanmaki, Boztepe sürer sefayı!
Bilmezsin çektiğim cevr-ü cefayı,
Azapmış yaşamın bendeki payı,
Hayatım; gurbette, hayalle geçti...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499720/huzunlu-bir-an.html>